

Periòdic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes.

Preu: 20 céntims.

Mentre es deixa sobre la taula l'afar Kiosk Marull

No sabem que hagi estat remogut encara cap qüestió de Responsabilitats dels Ajuntaments dictatorials.

Revisió dels contractes del Teatre i de les Aigües; desnonament d'En Fajula, dissolució de l'Escola música; restitució a l'Ajuntament del que s'ha fingut de desemborsar en la qüestió Arquitecte, i de les quantitats despeses en suscripcions, viatges, etc.

Són afers que EL DESPERTADOR confia veure portats a la llum del dia, i el poble n'espera l'exigència de responsabilitats.....

Ciudadans regidors, recordeu-ho!

Als que han complert 23 anys

JOVE Ciutadà, amic.

En el dia de demà tindrà lloc la rectificació del Cens Electoral. Els qui, com tu, haveu complert ja 23 anys d'edat, teniu el dret i el deure d'anar-vos a inscriure, si porteu dos anys de residència a la nostra ciutat.

Reflexiona, amic. L'adveniment de la República ha portat i portarà encara una modificació força radical en l'elaboració de les vinents eleccions, que asseguraran el triomf de la voluntat i sobirania del poble.

La República t'ha reconegut el dret de votar, ço que vol dir el dret d'opinar. El teu criteri, negat fins ara, el teu pensament, la teva voluntat, tenen mitjà d'exterioritza-se i deixar d'ésser una cosa irreal per esdevenir un valor efectiu al participar en el sufragi.

Generalment, les joventuts són sempre els qui més senten el descontent. Llur bona fe els fa tenir una visió generosa de tots els problemes i totes les coses, i sovint el desengany els amarga les seves il·lusions i els seus ideals, al veure que el seu entusiasme resulta ineficax, per manca, moltes vegades, d'aquella generositat i noblesa de sentiments dels que no són joves, precisament.

El Govern Provisional ha reconegut això; ha vist que qui més vol la República és la joventut, i la disposició d'aquest dia concedint-li el vot n'és una prova de reconeixement i un respecte al seu sentir.

Per això, amic, tens el deure d'inscriure't demà en el Cens Electoral, puix poc podries queixar-te un altre dia de la manera que s'haguessin descapdellat els aconteixements, si per despreocupament haguessis deixat de manifestar la teva opinió.

La República necessita avui consolidar-se d'una manera tant sòlida, que tot el món vegi que l'havem conquerida solament per la nostra sobirana voluntat. Certament, això es comprovà ja en les passades eleccions. Cal, però, refermar-ho d'una manera formidable i donar-li una vitalitat tal, que per sempre més quedi soterrada aquella trista tradició dels pronunciaments militars, i per demostrar la ineficàcia d'aquella frase que Alfons de Borbó es fa tant seva, allò que la seva sobirania ho és per la gràcia de Déu.

La República, al donar-te el vot, fa una crida a la teva ciutadania. Vol, abans que tot, estar segura de que compta amb la teva assistència. No refusis, doncs, aquesta escletxa de llibertat que se t'obra per demanar el govern que vols, i fes valer, per damunt de tot, la teva voluntat.

* * *

Hi ha encara una altra cosa sagrada que t'exigeix el teu incorporament a les llistes electorals. La nostra condició de catalans que imposa una doble finalitat en els nostres ideals, i ara més que mai havem de treballar per aconseguir el triomf de la causa per la qual fins ara hem lluitat... Catalunya.

Catalunya, gràcies avui a la gesta heròica del patrici Macià, es troba en situació, no de pidolar ni esperar d'una gràcia reial, sinó d'exigir.

Un estatut elaborat per tots els Ajuntaments serà presentat a les Corts davant els altres pobles ibèrics, per demostrar quina és la voluntat de Catalunya. No hi ha pas dubte de que aquest estatut, serà o no aprovat, però si serà discutit i fins també combatut.

Certament, els diputats que hagin estat elegits pel poble català seran els que portaran la missió de defensar-lo. No hem pas d'amagar, tanmateix, que els enemics que havem tingut fins ara, enemics seran en l'avenir.

Doncs bé; reflexiona, amic lector, que si deixes d'anar demà a sol·licitar el teu vot, és

una força que dones al teu enemic, que es valdrà de tots els mitjans per enderrocar-te. Pensa que el teu vot pot ajudar a elegir uns Diputats que representin dignament Catalunya, i que sàpiguen defensar-ne el seu plet. Procurem evitar que entre els elegits hi hagi gent enemiga de Catalunya, i evitem també el ressorgiment d'aquells homes inútils que després d'haver-los enlairat l'entusiasme popular i després d'invocar el nom de la Patrona d'Olot, s'obliden del nom de Catalunya.

Els moments que estem atravesant són uns moments solemnes, dels quals depenen, segons sigui la nostra actuació, l'assoliment de l'èxit esperat tants anys. No cal pas refiar-se massa de la victòria, que podríem veure'ns altra volta decebuts. Recordem solament les campanyes insidioses d'alguns diaris de Madrid per veure l'hostilitat que alguns elements de la vella política senten per les nostres aspiracions.

Per això et recomanem, doncs, que demà el teu nom figuri per primera vegada en les llistes electorals. La teva inconsciència podria donar lloc a que en les properes eleccions sortís victoriós un diputat que desconexés els sentiments de catalanitat, i que se l'hagués de titllar de traïdor, traïdoria que tu també, indirectament, en series responsable.

Les circumstàncies actuals exigeixen que cada u es senti un perfecte ciutadà i que a l'hora de les Corts Constituents puguem portar a Madrid uns diputats que siguin catalans de cor, fermes patriotes, i que llur pensament sigui el desig, sigui la voluntat i sigui el voler unànim de tot Catalunya.

SATURN

Lliçó d'Història

per TITUS

Es una veritat com un temple que a voltes un roda anys i panys sense hebre esment que ha dinyat la carrera amb tot l'equip.

Jo mateix mai hauria dit que la meua humil persona, amb façana de burot o de mosso de corda, fos la guardiola d'un numen cerebral de valor tant positiu.

Cert que de petit, les dones del veïnat, davant de les meves cabrioles, em trobaven graciós, mono, bufó, aixurit i fins quan el saltiró era de pronòstic o els ballava els cabessuts, m'havien insultat les bones comares, dient-me:—*rei! reiet!*—que ja és estar de *foie-gras*; però, amb tot, tan un servidor com la família no ens havíem pres la molèstia de fer analitzar fins al milímetre, la meua cavitat craniana, i un cervell cridat a ocupar un lloc preeminent entre les eminències de l'època dictatorial; passava desapercebut, dedicat a quefers vulgars, com cercar l'arrel quadrada als plàtans del Passeig de Barcelona, desapareguts per obra i gràcia d'una ventada, o de trobar un lloc a propòsit per posar-hi el quiosc d'En Marull, a fi i efecte de que el nostre Ajuntament no el deixés vuit dies damunt la taula de casa la ciutat, amb perjudici dels compradors quotidians.

Avui—*suerte que tiene uno*—m'adono que havia nascut per historiador i que les meves proses d'història contemporània, podrien ésser una mena de segona part a la Història Sagrada,

text que amb el subtítol d'*Història reconagrada o La veritat de la mentira*, els marrecs podrien tenir-lo com d'ensenyament obligatori.

L'altre jorn em feia un auto-interviú, estil Espanta-Ocells, i jo mateix quedava admirat de veure'm tant savi.

Un botó per mostra, i que consti, les preguntes amb castellà, perquè n'hi hagi per tots els gustos:

—*Que fué la Dictadura?*

—Un cop de sabre a l'aigua, per mitjà del qual les nullitats del país passaren a ocupar el govern dels pobles.

—*Cuales fueron sus resultados?*

—Els d'una purga, ja que si no hi posen fre, avui tots fórem a la bassa.

—*Como se llamó el dictador?*

—Primo, que vol dir *pagano*, però en el seu cas Primo era per despistar, ja que els primos i paganos fórem nosaltres.

—*Cual fué su obra mejor?*

—La d'acabar amb el catalanisme. Al finir el seu reinat no hi havia ni un català que no sentís en el fons del cor el nostre problema. Amb la seva obra destructora sols va desencaminar al pobre Anarquista de Tarrassa.

—*Que entiende por alcaldes de real orden?*

—Uns batlles que, com diu molt bé la paraula, amb vint-i-cinc cèntims són ben pagats.

—*Que cualidades tenían de reunir?*

—Amb una n'hi havia prou: una dosi de barra feta també per reial ordre.

—*Quien fué Primo?*

—L'home que sense pensar-ho va treballar amb més interès per l'adveniment de la República.

—*Le mostró el pueblo su adhesión?*

—Si senyor, sobre tot a València, on en la Plaça de Braus li tributaren una pitada, que va obligar-lo a fugir per l'escotilló, com el dimoni dels Pastoretz,

—*Creó partido?*

—Si, senyor, la P. U. P., però fou tan *partido*, que ni ell el pogué veure sencer.

—*Existe esta P. U. P. todavía?*

No, senyor; els seus locals són *campos de soledad, tristes colliados*, de tan grandios que fou l'èxit.

—*Hubo más de una dictadura?*

—Si, senyor, n'hi hagué tres: la primera, la segona i la tercera, i després el salt. Ja ho diu el ditxo: a la una... a les dues... a les tres!

—*Cuales son, pues, los recuerdos que dejan?*

—La proclamació de la República el 14 i la guillada d'En Llapissera amb el temes just de pendre bales d'ida.

—*Sabo algo de este Llapissera?*

—No senyor, ni ganes.

No els sembla que la història, escrita així, és, a més de verídica, menys encarcarada que la de Mariana?

Res, que un hom té qualitats que a voltes no les fa valdre.

TITUS

Sic transit (?) gloriæ mundi

La Guàrdia Civil, els Carrabiners, l'Exèrcit, tot, han decapitat els seus escuts d'un cop d'estriores republicanes, i com milers d'ecos, l'un més aprop, l'altre més llunyà, l'un més fort, l'altre més suau, han reproduït dintre les quatre parets de les vivendes oficials el soroll de tapadora que degué fer el rodar de la corona entera i vertadera.

Els atributs reials de les façanes esperen sota el drap tricolor, com un reu en capella, l'hora d'ésser lliurats a l'empemta de l'escarpa i la masseta.

Els desventurats que a còpia de raspallades i pessetes es veien a mig guier marquesos de Pla de Calosa o barons de les Tres Forques, seguiran essent per la resta de la seva vida el ciutadà Pepet o tot el més el senyor Pepet, si la cosa no s'embolica. D'ara endavant tota la sang serà vermella i no hi haurà manera d'emblavir-la malgrat tot el que es faci, però els títols adquirits no augmentaran pas el seu valor per ara; hauran passat de moda com ho feren els mac-ferlands i les capes madrilenyes i les carretelles amb tronc de dos cavalls.

Unicament el títol de proveïdor de la reial casa, que pel que es veu a tots se'ns podia haver donat sense regateig de fa molt temps, serà vivent i justificat i d'això en donarà fe pels camps de polo d'Europa la magnificència d'un jokey lluint un tretze en xifres romanes enganxat a l'esquena.

DR. WAIS

Demanem:

Amb tot el respecte a les autoritats de la República:

La revisió del procés que es va seguir contra l'honorable ciutadà N'Antoni de Bolós, amb motiu de l'afar de la bandera del senyor Borbó, de la Biblioteca Popular de la nostra ciutat.

Creiem no serà molt difícil obtenir sigui revisat aquest procés, així com tots els altres, si n'hi ha contra altres ciutadans, força més honorables que els esbirros delators que s'amaguen com cucs, per por de represàlies. Per evitar la represàlia desordenada, demanem justícia.

EL DESPERTADOR demana la col·laboració del volguí confrare «Acció Ciutadana» per a obtenir aquesta justa reparació.

Ens han dit...

Que el poble espera impacient la revisió dels acords municipals de la dictadura (primera, segona i tercera època).

Que cal revisar el contracte del Teatre, tenint en compte la valenta denúncia del senyor Capdevià.

Que calia fer saber, si hi ha encara algú que no ho sàpiga, que a més de la calefacció, que ha costat 17.000 pessetes, l'Ajuntament paga 186'96 pessetes per contribució a l'Estat i 1479'60 pessetes per assegurança contra la crema. Total que l'Ajuntament paga pel Teatre una quantitat més elevada que el que en cobra, almenys per una colla d'anys.

Que durant vuit anys ells no feien política i només administració.

Que per això anàvem tant bé.

Que era perquè *administraven* amb molt d'*interès*.

Que si no els agrada la República, és precisament per això, perquè no poden... *administrar*.

Que aviat les dones tindran vot.

Que aleshores presentarem la nostra candidatura.

Que segurament guanyarem perquè tenim moltes admiradores.

Que no tenim avis...

Que dues rosses i una bruna ja ens han promès el vot i treballar la candidatura.

Que ens votarien perquè som «elegants i *serios*» (rigurosament histèric).

Que sí, que és rigurosament histèric.

Que sí no fa riure, no sabríem que dir-hi.

Que sí no riem els bons, menys riuran els dolents.

Que us recordeu que el banquet de la victòria serà servit pel popular i mai prou alabat «Marxen».

Espectacles

Ara ja tenim cinema sonor i, per tant, no estaria bé que ens queixéssim; felicitem, doncs, a l'empresari, ja que l'espectacle dels dies 1, 2 i 3 ens va plaure, i en general a tot el públic que hi assistí. «Del mismo barro», sense ésser una pel·lícula extraordinària, és força interessant i molt ben resolta.

No regategem un aplaudiment, i per això, demanaríem a l'Empresa que tingués l'amabilitat de volguer projectar, el més aviat possible, films sonors com «El Crucero Potemkin» i «Serenata sentimental», demostrant que té desitjos de complaure al públic, que es deixi pel cinema d'avantguarda. No cal dir com seria d'interessant poguer veure la millor pel·lícula que s'ha fet fins ara. Ens referim, naturalment, a la formidable producció d'ambient negre «Halleluya».

Per a demà està anunciat «El preu d'un petó» per Josep Mójica i Mona Maris.

JULI

Trucades de EL DESPERTADOR

Aquella colla de *mosqueters*, junt amb alguns amics, assistiren al Cine del Teatre el dia primer d'aquest mes (Festa del Treball) i naturalment de primer estaven un poc descentrats, acostumats com estan al Cine dels Catòlics. De totes maneres, aquella pel·lícula de «muchachos» els va plaure molt, i quan els bons guanyaven aplaudien estrepitosament, amb un delit que ens feia envejar aquells temps dels «Misteris de Nova York» i «Les Desventures de Carpanta», els films més emocionants de la nostra època.

Una senyoreta que ens faria perdre la xaveta (i perdóni la vulgaritat) és Na Loreto Hostench, la qual, junt amb la seva parella de «deseneres», varen donar el cop aquest any.

No sabem perquè no es va publicar una trucada que ens va enviar un seu admirador i que es devia perdre en el camí de la impremta, o bé a la nostra redacció del Pont de Colomb. I pensar que el seu paae ens va fer tant de mal com va poguer amb aquella «firma y rúbrica» d'alcalde esquiro!

Com que ella no hi té cap culpa, no ens dol dedicar-li aquesta trucada que el nostre col·laborador voldria que fos una floreta.

Un amic nostre ens ha enviat una nota perquè parlem d'una «bellesa» local, o gairebé d'extra-radi, que té 15 anys, vesteix de negre, es rossa, i per veure's correspost —ens diu— seria capaç d'anar a la Trinitat amb la creu a coll.

Entesos, eh? Del contrari, passeu per la redacció, que encara donarem més detalls.

La nostra volguda amiga Enriqueta es passejava el dia de la fira amb un jove «elegant i serio»; no sabem, però, com va quedar l'afer.

El nostre detectiu es va aixecar molt tard, perquè era la festa del treball, i no en va endevinar cap.

Ja veurem en altres fires i mercats com acaba.

L'Anita cada dia ens agrada més. Sobre tot amb aquest gerseï blanc, que ens fa mirar «esbarriat».

Ja sap que ens té el cor robat, i que pot disposar de nosaltres, en tot moment.

El nostre «amic» Bastons es passejava el dia de la fira amb la simpàtica Greta Garbo, d'Oix. Val a dir que aquest mosqueter té molt bon gust. Nosaltres també varem constatar, el dia que l'Associació de Música donava el «Boris Godunof» al Teatre Ideal Park, que és realment una bellesa de les més elegants de la comarca.

Ens veiem en el cas d'advertir a la nostra simpàtica i admirada amiga, que aquest mosqueter és un especialíssim pedagogoc que llegeix «El Debate» i té unes idees les més extravagants pel que fa a la cultura de casa nostra. A vegades porta el ventilador!

Aquella simpàtica xateta imitadora de la Greta Garbo, sense la «greta», però sí amb el «garbo», diu que l'interessa molt cert fulano.

Si nosaltres li podem fer algun pas, ja ho sap, pot comptar-hi; sempre estem disposats a fer favors a nenes boniques.

Una bella olotina, admiradora d'un jove i guapo «torero», va rebre d'ell un retrat amb una sentida dedicatòria, i ara està molt intrigada, perquè l'ha perdut.

Estigui tranquil·la, bufona; nosaltres l'hem trobat, i quan vulgui pot passar per la redacció, que amb molt de gust li tornarem.

De Figueres estant

(Notes que ens envia el nostre enviat especial amb motiu de les Fires i Festes de Santa Creu)

Arribeu a la bella capital empordanesa i us saluden les glorioses ensenyes barrades i les federals, a totes les balconades i a tots els radiadors; no hi ha dubte que sentiu la sensació de trobar-vos a Figueres, aquella ciutat que un dia En Pla deia que era una ciutat en mànegues de camisa, per a demostrar-ne tota la seva cordialitat i franquesa...

≡ Mig Olot es va traslladar a Figueres aquell bon dia; ara veiem arribar la nostra amiga, la nostra millor amiga, la nostra cordialíssima amiga Pepeta... I doncs que tai? (semblava que feia molt de temps que no ens havíem vist i encara a l'hora del vermut erem tots al Firal).

I aquella rialla, franca, sincera, tota optimisme, omplenava aquella rambla, vestida de festa major...

Les noies d'Olot són elegants? En mal hora ens va escapar allò, ja ho sabeu, i com que ho hem pagat molt car, no voldríem tornar-hi...

Doncs bé ja deiem en el número passat i ho repetim que volem fer les paus; nosaltres volem ésser bons amics, res de lletres, res de controvèrsies amb les nostres simpatiquíssimes...

Podem dir ben alt perquè tothom ho senti: les nostres noies a Figueres hi feien un paper lluidíssim, per la seva elegància i per la seva—val a dir-ho—bellesa. Nosaltres vàrem quedar literalment encantats al veure-les (a la majoria) amb un tarotet simpàtic, escaient i sobre tot portat amb tanta de gràcia, que les trobàrem totalment desconegudes.

Veien el que són les coses, ara ja no podem dir mai més allò...

Una topada i no precisament de trens:
El nostre amic Peret dels caixals i la Pepeta.
(Sense comentaris)

Una altra topada: La Pepeta i aquell Rodolfo barber, policromat, perfumat i retallat que s'exhibia entre setmana a la Barberia Barceló (anunci gratuït) i el diumenge a can Fontanella...

Aquell castigador tan bufó es veu que també té «cartel» a l'Empordà...

Una pila de senyoretes més foren vistes a la Rambla, però ens abstenim d'esmentar-les. Ja que ens han amenaçat amb donar-nos la vaca.

Total diríem que ens varen agradar molt i que les desitgem molta perseverància.

També vàrem veure l'Enriqueta de Sant Roc. Feia molt bonic amb un vestit blau de combinació amb el tarot del mateix color.

Afegiu-hi la seva gràcia natural i no negareu que resultava un bon model en mig de tantes belleses. —Aquests són d'Olot—deia tot baix a la seva amiga al mateix temps que poguerem sentir el bleix d'un sospir i el batec del cor que segurament devia arribar fins al carrer dels Dolors de la nostra ciutat...

També hi han amics de debó a Figueres:
L'amic i company Peret i el seu amic Cagancho, que ens és presentat... Ara ens toca parlar de toros, de toreros, de ganado, de la lídia, de la mano de la veritat, i del temps, sobre tot del temps... Aquell dinar d'arroç amb musclos i aquella llagosta, anava posant-se-li malament a cada llampec que apareixia damunt el cel de Figueres. El nostre amic tingué un disgust fantàstic quan es va dir que la «corrida» era suspesa.

Per treure-li el mal gust el vàrem convidar a fer una «novillada»—però d'estofat—a la Deu, amb aquell amanit i tot.

«Los duelos con pan son menos» diuen els castellans... i per això vàrem passar el disgust amb un doble de cervesa. Aquells amics per fer temps volen conquistar unes franceses, però tornen fracassats... Pas de rendez-vous! Pas d'histories!

La nit al Teatre. Gran gala. Comença amb la Marsellesa. Grandiosos aplaudiments. Els militars saluden la marxa nacional enmatllada a França i comença «el desfile» de les elegàncies. Una pila de vestits de soirée per a tots els gustos. Veiem cares

conegudes; la senyoreta Cardelús, que posava el nom d'Olot molt bé; la senyoreta Vilà d'Oix i de Figueres... la senyoreta Careaga i Montsalvatje...

Les combinacions de color són en general encertadíssimes i no us canseu de mirar aquella pluja de «bones vistes» que no s'acaba mai...

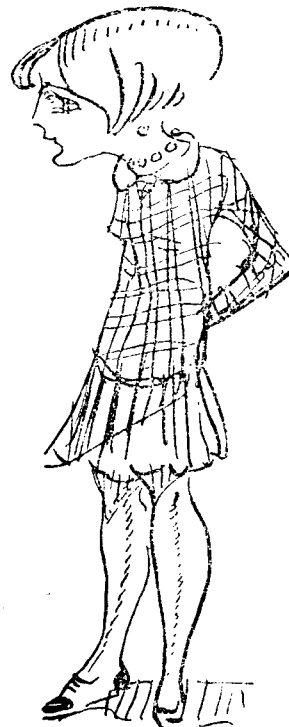
Desitjaríem que per anar al teatre a Olot fessin un esforç, tots plegats; els homes que s'afaitin i s'arreglin una mica i les dones també podrien fer quelcom... Oi que sí?

A l'hora de marxar, tot són records agradables... si no fos aquell beef-teack d'un «tatano» que ens encoloma el «maitre» del restaurant. Amics a reveure! Ja ho sabeu quedeu convidats! Un dinar a la Deu.

Figuerenques, aneu en compte amb En Peret i el seu company...

El motor ronca, com empipat d'aguantar la rosada; per fi embragada i amunt.

DESPERT

Heus-ací altra vegada aquesta simpàtica amiga nostra, a qui ens veiem precisats a canviar el títol en vista de les circumstàncies.

Rebi la nostra salutació miss bellesa republicana d'Olot.

NOTICIARI FOX

El primer curs de cultura física (exercicis pràctics, gimnàsia sueca, atletisme, futbol, etc.), organitzat per «Palestra», s'inaugurarà el dia 15 d'aquest mes. Tindrà lloc al camp d'esports de l'Olot F. C., de dos quarts de set a dos quarts de vuit del matí. Per a inscripcions a la Secretarí de «Palestra» (Ateneu) fins el dia 15 d'aquest mes.

☛ Diumenge passat, els elements de «Palestra» organitzaren un acte de propaganda, preparatori per a la creació de la secció femenina. Hi assistiren bon nombre de distingides damisel·les.

Els nostres companys Pagès, Dot i Fontfreda els hi dirigiren la paraula, invitant-les perquè, tal com han fet les joventuts d'arreu de Catalunya, s'apleguessin sota l'organització de l'esmentada entitat.

☛ Havem tingut la satisfacció de saludar al nostre volgut i bon amic «despertador» N'Antoni Planagumà, el qual ha vingut a passar uns dies de permís entre nosaltres, i que està prestant servei militar a l'Àfrica.

En el número vinent publicarem les caricatures de tots els nostres regidors.

Francesc Roura, que ha reaparegut en els rengles de l'«Olot F. C.» i que, en altre temps, havia estat un dels puntals més fermes.

Cultura Física

La febre política havia determinat la supressió del lloc destinat a les nostres activitats.

Així és que, mentre els uns treballaven desesperadament, Reporter estava fumant tranquil·lament, estirat en una «chaise-longue», un pitillo Camel-Pak-Hetilla i saborejant unes copetes de whisky.

Ha passat, però, tot allò, «la calma ha renacido», i hem estat requerits altra volta perquè els esgarrips del camp d'esports tornessin a rumbejar per les nostres planes. Aquí teniu, doncs, encara que amb un regust de mandra, producte de la inactivitat d'aquest temps, el nostre comentari, sempre atent a reflectir la veritat dels fets ocorreguts.

quinzena futbolera

El dia 26 d'Abril jugaren un partit al camp de l'Estació la U. O. Safa i el nostre titular.

Venceren els forasters perquè en sapigueren més. El resultat fou de 2 gols a 1.

Els programes deien que aquest partit era en honor de l'Ajuntament popular, o sigui d'homenatge als seus homes, aquells homes que temps enrera signaren un document perquè fos retirada una subvenció a certa ordre religiosa, quin document fou portat a la junta futbolera perquè el signés, la qual s'hi negà.

En aquell temps no estaven pas d'acord amb ells; ara... la cosa ha canviat. Liberté. Fraternité. Egalité.

Però la facècia encara no s'acabà aquí.

Per més que s'havia anunciat el partit a homenatge de l'Ajuntament, llevat de l'alcalde, no s'havia avisat a ningú més; sort que alguns regidors al llegir-ho hi feren cap, o sinó tot plegat no hauria passat del programa.

Per fi, amb empentes i rodolons, es començà el partit. Tirà el kik-off el simpàtic primer tinent Ramon Aubert, que «toc-à» bé la pilota. Ho feu en representació del batlle, que no hi pogué assistir. Fou molt aplaudit.

Parlant d'aquest afer, «La Tradició Catalana» de la setmana passada la dinya, dient que fou tirat per don Joan de Garganta. Es veu que del disgust encara no s'hi veuen.

Començà a córrer la pilota i s'inicià un joc vistós que no durà. L'equip visitant és més ràpid; als nostres jugadors els hi fa falta unes fregues d'aiguarràs abans de començar el partit.

Cap al final els nostres, malgrat comptar amb l'ajuda d'un «Roura», no pogueren aturar l'embranchida dels de Blanes, que aconseguiren la victòria i s'emportaren aquella copa de color de bronze.

= S'estan organitzant dos torneigs, en els quals hi pren part el club local. Com que de la seva organització ja en parla la premsa setmanal, nosaltres ens limitarem a comentar-ne les incidències.

excursionisme

Els joves i damisel·les casalistes, l'altre dia estaven disgustadíssims perquè es tingue de suspendre l'excursió a Finestres.

El disgust no era pas ben bé per no haver pogut celebrar l'excursió; la causa principal era que el temps els hi privava d'una magnífica tarda per flirtejar, i als més fotogènics de poder lluir la línia a la pantalla, amb el film que l'intel·ligentíssim «cameraman» Miquel Vilar-dell els hi havia de fer.

Aquesta excursió tindrà lloc el dijous pròxim, dia 14.

REPORTER

Casa SINGER. - Falten aprenentes per brodar

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni, 7.—Olot

EL DESPERTADOR

Redacció i Administració: Nou de Sant Antoni, 7. Olot. - No es retornen originals

No admetem anuncis ni subscripcions
:: :: que no es paguin per endavant :: ::

A les olotines que senten i pensen en català

Fa pocs dies vàrem rebre un manifest signat per un grup de companyes, bones patriotes, que resideixen a la nostra capital catalana. En l'esmentat manifest fan una crida a totes les dones de Catalunya, per a que ens apleguem a la novella associació patriòtica «PALESTRA».

Algunes de vosaltres deuen conèixer ja aquesta simpàtica entitat, que compta, malgrat la seva juvenesa, amb un encoratjador nombre d'afiliats d'arreu de la nostra Pàtria.

La fulla que esmentem diu: «La finalitat de PALESTRA és ben precisa i clara: enfortir els sentiments patriòtics dels catalans, contribuir a llur educació física i enrobustir llur esperit procurant el millorament social del jovent...» I més avall: «Les dones comencem a veure que la nostra missió dins el moviment nacional català, és més gran del que pensàvem, comprenem que el nostre treball per Catalunya tot just comença després de cantar cançons i ballar sardanes».

Nosaltres, conscients dels nostres drets i deures patriòtics, ens hem aplegat a fi d'estructurar la nostra «Delegació» local, i per aquest fi us cridem, a totes les que sentiu amb fretura els ideals simbolitzats amb l'escaient nom de «PALESTRA», a allistar-vos als nostres rengles.

Mercè Sacrest Danés = Joaquina Agustí B. = Rosina Vergés = Carme Sala = Montserrat Fontfreda = Rosa Vergés = Concepció Sacrest = Teresa Andorrà = Florina Buixó = Montserrat Pujoldevall = Consol Gifre = Josefina Sala = Dolors Rovira = Maria Agustí = Llibertat Serra = Antonia Aubert = Modesta Barberí d'Aubert.

OMPLIU AQUEST BUTLLETÍ I TRAMATEU-LO A

PALESTRA

DELEGACIÓ D'OLOT (ACCIÓ FEMENINA)

Na ..... d'estat .....

que viu a ..... carrer ..... núm. .... pis .....

porta ..... de professió ..... sol·licita ingressar com a soci ⁽¹⁾ .....

..... amb la quota reglamentària mensual de ⁽²⁾ ..... pessetes.

..... de ..... de 193

La Sol·licitant,

Els Proponents,

(1) Socis protectors, quota mínima 2 pessetes mensuals.

Socis actius, quota mínima 0'50 pessetes mensuals amb obligació d'incriure's en una Secció de la entitat (Secció d'Organització i Propaganda, d'Obra Social, d'Educació moral i física i d'Educació Patriòtica).

(2) 2 pessetes o 0'50 pessetes.